

Lídlovy Dvory, Klatovy dist., Plzeň Region

Glassworks 'Althütte am Vogelsang'

(18th cent.)

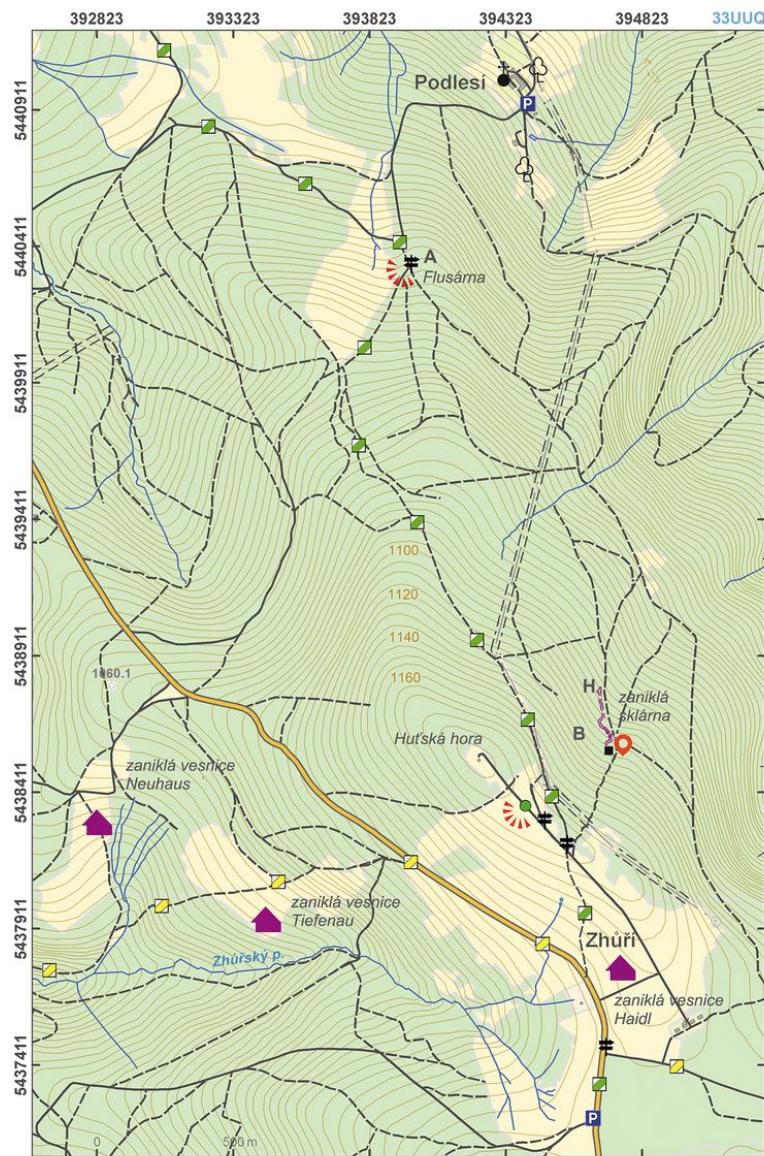

Well-preserved deserted glassworks from the second half of the 18th century is located in 'Stará Huť u Podlesí' (Althütte am Vogelsang). Glassmaking was a typical trade in the montane and submontane territory of the Šumava Mts., and the glassworks in Podlesí is the oldest in the Kašperské Hory region. Although the glassworks is first mentioned in the 16th century, the discovered remains of the production hall with melting and cooling furnaces date to the 18th century, the latest period of the existence of the glassworks. Rosary beads, buttons, lamp parts, artificial stones and lenses for eye glasses were produced here.

References: Lněničková 1989; Fröhlich 1991, 1995; Anděra – Zavřel a kol. 2003.

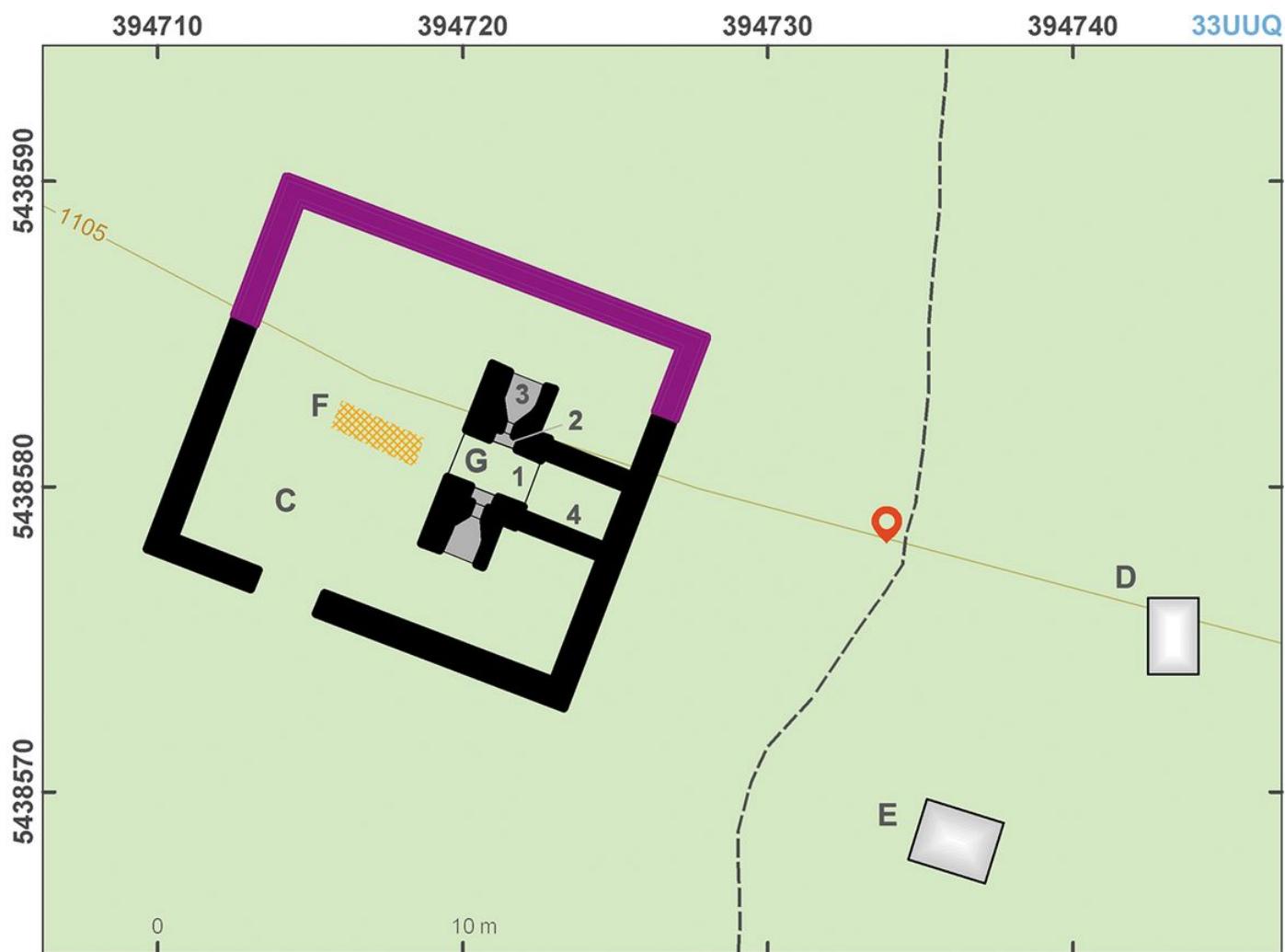
Navigation points: N 49°05'27.76", E 13°33'29.32".

Map notes: A – 'Flusárna', the potash production area; B – glassworks; C – production hall; D – cellar; E – house remains; F – remnants of melting furnace; G – remnants of cooling furnace; H – hollow way; 1 – passage through cooling furnace; 2 – niches in the passage; 3 – cooling spaces; 4 – stone foundations base of a timbered structure.

Access map.

After Kuna et al. 2014.

Site plan.

After Kuna et al. 2014.

Ruins of the glassworks.

Photo M. Kuna, 2013.

Area of the glassworks with remains of the enclosure wall.

Photo M. Kuna, 2013.

Access to the smelting furnace.

Photo D. Dreslerová, 2014.

View of a niche in channel leading to the cooling area.

Photo M. Kuna, 2013.

Po stopách šumavských sklářů

Šumavské sklářství má dlouhou tradici. Málo osídlená krajina s dostatkem základních surovin — dřeva, kremene a vápence — přilákala skláře již ve 14. století. Od té doby zde postupně vzniklo a zase zaniklo na 120 hutí. Do dnešní doby zůstala v provozu pouze sklařna v Lenoru.

Historii Šumavských sklařů se zabývají historikové od mnoha století. Knihu schwäbisch-schwarzwälder archiváře Františka Mareše České sklo, vydanou v roce 1893, je stále využívána. V současnosti mi ne systematicky navazuje českokrumlovský archivář, promováný historik Jiří Záhořík.

O loňských a letošních připomínkách se zorganizovalo

Muzeum Šumavy v Kásperských Horách vystavilo sklařny na svahu Hutské hory v prostoru mezi Kásperskými Horami a Kvildou. Na výstavu se hlavní měrou podílelo Okresní muzeum v Písku. Po oba roky na výstavu pracovali zdarma studenti saského gymnázia v rámci kmiti Brontosaurus.

Sklařna byla založena v prameniště potoka v nadmořské výšce 1100 m a nemáme o ní žádno písemné doklady. K jejímu hlasivnímu objektům

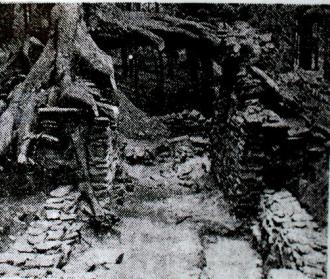
patřila hutní baňa rozměrů 14,7 x 13 m, která původně měla na názkách, na sucho kleadených kamenných zakladech roubenou konstrukci. Uprostřed haly byly prozkonámané dveře peci. Z tavící pece, v níž tavila sklovinu, se zachoval pouze nejpozději silně propálená část. Sousední chladiči peci výšky kolem dvou metrů byla kamenná.

V sousedství haly byly zjištěny stopy obytné stavby a dvě sklipky. Nálezy zlomků výrobků v odpadových halidech a při pečích dokládají, že se v hutě vyrábělo zejména kutilské sklo, převážně vlnkové, ale také luxusnejší výrobky se zlatovým roubeným náletem. Připadně zůstehovány skla malováním, brožením či rytmem se dělo mimo hut.

Ve sklařně se dale vyrábělo tabulové sklo a okenní terče. Z drobných předmětů hut produkovala zejména korálky různých barev, tvarů a velikostí, ze kterých se sestavovaly růžence a něco sloužily v zámkofu jako platičko na trhu s otroky. Drobné umělé kamany nahrazovaly drábkamky

Lidské postavy vyryté na zlomku dnešní řemeslné výrobky „Sklárny střední Šumavy“ ve Vimperkém muzeu. Nalezeno v peci na Hutské hoře.

Chladič sklařské peci.

Foto J. FRÖHLICH

An article from the information board.

Photo M. Kuna, 2013.